

VRŠOVICKÝ

HLASATEL

Sborový časopis Náboženské obce Církve
československé husitské v Praze Vršovicích

Je tomu sotva několik týdnů, kdy zakladatel firmy Google Sergej Brin seznámil veřejnost s jednou ze svých dalších firemních strategií, které mají potenciál důkladně proměnit svět

kolem nás. Brin částečně poodhalil karty výzkumu firmy Google na poli tzv. rozšířené reality. Prvním viditelným produktem nového fenoménu se mají podle něho stát Google Glass - brýle od firmy Google, které si zanedlouho nasadíte a ony zcela promění váš pohled na realitu. Jak? Tak, že ji rozšíří! Brýle mají fungovat v permanentním spojení s internetem, přičemž informace z něho vám pomocí malého displeje promítnou přímo před oči. Bude stačit v brýlích vyhlédnout z okna a brýle vám sdělí, jaká je venkovní teplota, vlhkost, síla větru. Budete chtít jít na domluvenou schůzku? Brýle vám poradí nejkratší cestu, vyhledají nejrychlejší spojení, ať půjdete pěšky nebo pojedete autem, budou vás spolehlivě navigovat pomocí příkazů „zahni doprava, po dvě stě metrech pokračuj doleva...“. Ale to není zdaleka všechno, co kouzelné brýle nabídnou. V debatě na jakémkoliv téma vám budou napovídat tak, že libovolný námět hovoru vyhledají v internetové encyklopedii, před oči vám promítnou sjetiny z archivů světových novin, umožní vám nahlédnout do vašich poznámek k tématu. Samozřejmostí bude možnost telefonického spojení, videohovorů, cokoliv z vašeho pohledu na svět zaznamenají zvukem i obrazem a vzápětí bezpečně uloží. Půjdete na své první rande s dívkou? I po padesáti letech bude záznam k dispozici, budete u porodu svého potomka? Stejně tak! Spo-

lu s vámi tam mohou být online všichni vaši přátelé. Stačí si nasadit brýle a rázem se vaše realita rozšíří. Jednou třeba i tak, že si je nasadí věřící v neděli ráno, pohodlně se usadí do křesla u sebe doma a přepne se do přímého přenosu internetem přenášených bohoslužeb ze svého kostela. Technologie je však zatím na samotném počátku. Časem možná přibude i skenování tváří kolemjdoucích a jejich identifikace: člověka poznáte dříve, nežli na vás promluví. Všechny své prožitky si bezpečně uložíte v internetovém úložišti, nic se neztratí, všechno bude dohledatelné: každé slovo, všechno, co jste kdy prožili s brýlemi na nose. Pokud se ujmou, budou v nich nejspíš lidé i usínat a během noci vám zaznamenají i vaše sny. Zdá se vám to absurdní? Vždyť také tento nejnovější počín od Googlu vzbudil náležitou odezvu v celé řadě parodií, které se jako reakce na něj objevily. Ale pozor, předčasný úsměv není na místě. Dnes to jsou ultramoderní brýle od firmy Google jako první vlašťovka na poli lidské snahy rozšířit realitu, protože ta současná už člověku přesycenému zážitky, vjemy a informacemi přestává stačit, příště to budou další možná i elegantnější pokusy jak digitalizovat naše vnímání. Otázkou zůstává, kdo se tou horou informací a proč bude jednou probírat? Jaké soudy a kým budou na základě toho vynášeny? Digitální paměť narozdíl od lidské prakticky nezná milost zapomínání. Archivuje se všechno bez ohledu na význam informace.

Už Komenský však věděl, že upřímná víra a bázeň před Bohem zaručeně rozšiřuje realitu a je tím osvědčeným průvodcem na poutníkově cestě Labyrintem světa do ráje srdce, kdy růžové brýle jsou jenom mámením, i kdyby byly od firmy Google.

David Frýdl

JAN HUS (?1369-1415)

Křesťan má být stálý ve víře a v rozjímání této trojí pravdy: té, která je obsažena v Písmu, té, kterou poznáváme smysly a té, již dosahujeme neomylným rozumem. Je lépe za tuto trojí pravdu vytrpět smrt než získat obročí pochlebováním.

(z myšlenek Jana Husa)

NEDĚLE V ČERVENCI

V. neděle po svatém Duchu

1. července 2012

Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, hlaholte Bohu, plesejte zvučně. Hospodin, Nejvyšší, vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou zemí. (Žalm 47,1–2)

První čtení: Pláč 3,24–33

Druhé čtení: 2. Korintským 8,7–15

Evangelium: Marek 5,21–43

Slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje

5. července 2012

Povstaň, Hospodine, k místu svého odpočinku, ty sám i schrána tvé moci! Tvoji kněží ať obléknou spravedlnost, tvoji věrní ať plesají. (Žalm 132,8–9)

První čtení: Izajáš 59,20–21

Druhé čtení: Židům 7,23–27

Evangelium: Matouš 24,42–47

Památka mistra Jana Husa

6. července 2012

Hospodin je spása spravedlivých, záštitou v čas soužení jim bývá. Hospodin jim pomáhá a vyváznout jim dává, dá jim z moci svévolníků vyváznout a zachrání je, protože se k němu utíkají. (Žalm 37,39–40)

První čtení: Jeremjáš 1,4–9

Druhé čtení: 1. Petrův 4,12–19

Evangelium: Lukáš 21,12–15

VI. neděle po svatém Duchu

8. července 2012

Veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný ve městě našeho Boha, na své svaté hoře. Bůh v jeho palácích proslul jako hrad nedobytný.

(Žalm 48,2.4)

První čtení: Ezechiel 2,1–5

Druhé čtení: 2. Korintským 12,2–10

Evangelium: Marek 6,2–13

VII. neděle po svatém Duchu

15. července 2012

K tobě volám a ty odpovíš mi, Bože, nakloň ke mně ucho, slyš, co říkám. Ukaž divy svého milosrdenství, spasiteli těch, kdo před útočnými se k pravici tvé utíkají. Ochraňuj mě jako zřítelnici oka, skryj mě ve stínu svých křídel. (Žalm 17,6–8)

První čtení: Ámos 7,7–15

Druhé čtení: Efezským 1,3–14

Evangelium: Marek 6,14–29

VIII. neděle po svatém Duchu

22. července 2012

Bože, pro své jméno mě zachraň, ujmi se mě pře svou bohatýrskou silou. Slyš moji modlitbu, Bože, naslouchej slovíům mých úst. (Žalm 54,2–3)

První čtení: Jeremjáš 23,1–6

Druhé čtení: Efezským 2,11–22

Evangelium: Marek 6,30–34.53–56

IX. neděle po svatém Duchu

29. července 2012

Hospodin je síla má a štít můj, mé srdce v něj doufá. Pomoci jsem došel, proto v srdci jáším, svou písní mu budu vzdávat chválu. (Žalm 28,7)

První čtení: 2. Královská 4,42–44

Druhé čtení: Efezským 3,14–21

Evangelium: Jan 6,1–15

Pl 3, 24-33

2K 8, 7-15

ev. Mk 5, 21-43

MÍT NEBO BÝT

Hovoří-li se o podílu, většinou to bývá v oblasti majetkové. Podíl na majetku požadoval jeden ze synů na svém ještě žijícím milosrdném otci, jak o tom vypráví Ježíšovo podobenství o marnotratném synu. Současná právní úprava manželské instituce zná tzv. bezpodílové vlastnictví manželů - společně nabytý majetek manželů je po celou dobu trvání jejich svazku držen oběma stranami v plné výši, jinak je tomu však v případě dědictví, kdy se každému z dědiců stanovuje podíl daný zákonem nebo vůlí zůstavitele. Člověk může být podílníkem v držení a správě majetku právnických osob, mít podíl ve firmě, vlastnit akcie, mít účast na zisku podílových fondů. Zním lidi, kteří spokojeně žijí z podílů vyplývajících z jimi investovaných prostředků, ať už to byly peníze, myšlenka, práce či organizační schopnosti. Jinak řečeno: je nepřehledné množství různých druhů a způsobů podílnictví v oblasti finanční i majetko-správní. A protože se jedná o něco, co člověka provází od nepaměti, i bible si tohoto dávného civilizačního fenoménu všímá, hovoří o něm na mnoha místech a v nejrůznějších souvislostech. Něco vlastnit - činit si právo mít svůj podíl, má člověk po generace zakódováno hluboko ve svém nitru. Od nejútlejšího věku svých dětí si všímám, jak člověk dokáže často nekompromisně lpět na tom, co označí za své vlastnictví, svůj majetek. „To je přeci moje, to ti nedám,“ je jedna z nejčastěji používaných dětských

vět. Jako otci mi často taková tvrzení připadají úsměvná, protože za nimi vidím skutečnost nabytí takto striktně drženého majetku. V naprosté většině případů to je totiž tak, že dítě vlastní to, co dostane darem od svých rodičů nebo kamarádů - mnohokrát i nezaslouženě. A protože slova o nároku na majetek, na to, co je naším podílem, opakujeme od mládí, v dospělosti je ovládáme tak bravurně, že nám neodmyslitelně připadají jako zcela samozřejmá součást naší existence. Filosof a psycholog Erich Fromm napsal o tom bravurní studii s názvem Mít nebo být. Často nám jedno splývá s druhým do té míry, že bezpodílové bytí nemající oporu v držení majetku, toho, na co má člověk nárok - právo, si ani nedokážeme představit. Podílem na majetku chce člověk zajistit nejenom sebe, ale i své potomky, přičemž to velice často bývají právě dědická řízení, která stojí na počátku hlubokých rodinných rozvatů. Jako pravdivé a z praxe vycházející se tak v řadě případů jeví konstatování: „Máte dobré rodinné vztahy? Tak to jste ještě nedědili...“ Čím větší je hodnota majetku, tím složitěji bývají definovány podílové vztahy na něm. Bible však hovoří ještě o jiném druhu podílu, nežli o tom, který je určován držením majetku. „Hospodinovo milosrdenství, jež nepomíjí, jeho slitování, jež nekončí. Obnovuje se každého rána, tvá věrnost je neskonala. Můj podíl je Hospodin, praví má duše, proto na něj čekám.“ Tak nahlíží na svůj život

autor starozákonní biblické knihy Pláč, který bývá někdy ztotožňován s prorokem Jeremiášem. Ani slovo o majetku, o držení toho, na co má člověk nárok, jaký je jeho podíl. „Mým podílem je Hospodin,“ říká člověk coby duše živá. Není jiného podílu, který by mohl náš život lépe zajistit nežli ten, který máme v Bohu. Bůh je pramen žití, je zdroj života, z něho život vyvěrá a do něj se opět navrácí. Mít podíl na Hospodinu znamená mít podíl na životě, mít účast na zdroji života, být do něho zapojen. Je to Bůh, který mrtvé probouzí do života, z ničeho tvoří něco a co není, najednou je POUZE z jeho milosti. Proto je každý život projevem této milosti i vyjádřením podílu, který máme ve svém Stvořiteli. Albert Schweitzer, když ztratil svou víru v Ježíše jako v Krista, odešel jako lékař do Afriky, aby se s ním setkal v pralese ve své službě potřebným, přičemž úcta k životu se mu stala naplněním a smyslem života samotného. Věřící křesťan je na tom úplně stejně jako kterýkoliv jiný živý člověk - s tím rozdílem, že si svůj podíl v Bohu uvědomuje, že o něm ví; do jaké míry však na něho spoléhá a počítá s ním, je už věc druhá. Přičemž však započít Boha do svých životních kalkulací se v závěrečné bilanci může jevit jako to nejdůležitější. Bratři a sestry, ve víře se stáváme podílníky toho nejvýnosnějšího fondu, který existuje, fondu, který nikdy nebude devalvován, neohrozí ho žádné měnové ani společenské turbulence, nedojde bankrotu. Věřit v Boha, mít svůj podíl v Hospodinu je však víc než účast v sebelépe placené správní radě. Vklady ve víře ukládané neohrozí mol ani rez, ani žádný lupič se jich nemůže

zmocnit. Jedna z liturgických modliteb církve je modlitbou nad dary, ve které vyznáváme: „Nemáme nic, co bychom ti mohli dát, neboť všechno, co máme, je od tebe...“ V této perspektivě by měl křesťan slevovat ze svých „oprávněných nároků“, zaručeně jistých podílů tam či jinde, protože jediným podílem, který nás může zajistit pro věčnou budoucnost s Bohem je upřímná, trpělivá a tichá víra a z ní i vycházející ochota dávat. Všechno ostatní je ve srovnání s tím až druhotné. Jak nejlépe zajistím své děti, svou rodinu? Tak, že jim ukážu svou upřímnou víru v Krista, že je naučím přicházet a čerpat z pramene života, který jsem sám okusil. To je hodnota, které se nevyrovná krásný dům, byt či plné bankovní konto, které jim jednou odkážeme, ale nejde jenom o to, co nastane po našem odchodu ze života. Apoštol Pavel kladně hodnotí úsilí církve - tedy společenství živých lidí, ve kterém málo majetní dávali ze svého nedostatku pro potřeby celku, bohatí pak dávali ze svého přebytku, aby byl v díle církve rovnovážný stav. Ne tak, že dávali jenom bohatí. Raduje se, když z veliké chudoby vzchází najednou bohatá štědrost. Možná jsme právě na tento aspekt v církvi pozapomněli, přičemž ono „dávání“ nemusí být zdaleka jenom o penězích.

Amen

*Kázání v neděli 1. července 2012
v Husově sboru ve Vršovcích
o V. neděli po svatém Duchu*

PROGRAM NA ČERVENEC

1.7.	neděle	10.00	bohoslužba	slouží D. Frýdl
8.7.	neděle	10.00	bohoslužba	slouží H. Zezul- ková
15.7.	neděle	10.00	bohoslužba	slouží D. Frýdl
22.7.	neděle	10.00	bohoslužba	slouží D. Frýdl
25.7.	středa	10.00	pietní obřad uložení uren	hřbitov Zbraslav
29.7.	neděle	10.00	bohoslužba	slouží D. Frýdl, káže A. Frýdlová

INFORMACE O PROGRAMU ADOPCE NA DÁLKU - II. ČÁST

Vedoucím projektu je otec Fredrick D' Souza. Se zkušeným týmem několika desítek pracovníků pomáhá tisícům nejchudších lidí. Hlavní kancelář projektu je v Bidaru.

V současné době podporujeme ve spolupráci s tímto střediskem téměř 700 dětí.

Vedle školy provozuje centrum také:

- Několik internátních ubytoven (Children's Study Home) pro děti ze vzdálených vesnic - využívá je asi 400 „adoptovaných“ dětí .
- Doučovací kroužky pro děti navštěvující špatné státní školy, příp. pro děti, které do školy nechodí nebo z ní byly z nějakého důvodu vyloučeny .
- Osvěta na vesnicích - zdůrazňují a ukazují důležitost vzdělání, nabízejí vzdělání jako nejlepší prostředek k budoucímu zlepšení socio-ekonomické situace rodiny a dětí (většina rodičů je negramotná, do školy nikdy nechodili a význam vzdělání si většinou neuvědomují).
- Pravidelná setkání sociálních pracovníků s rodinami podporovaných dětí.
- Organizují místní lidi, zejména ženy, do svépomocných skupinek (v současné době přes 500 vesničanů), mezi nimi mobilizují síly k ekonomickému rozvoji zaostalého venkova.
- Pomoc postiženým lidem -asi 80 lidí s různým stupněm postižení bylo začleněno do svépomocných skupinek, spoluprací a menšími úvěry (od střediska, jiných skupinek, příp. od banky) byli schopni zahájit vlastní podnikatelské aktivity, které jim zajišťují obživu; tito lidé také prošli lékařskými prohlídkami a získali občanské průkazy, někteří z nich dokonce penzi
- Kulturní programy během důležitých náboženských a národních svátků (Mezinárodní den žen, Den nezávislosti Indie, Den handicapovaných, Vánoce a jiné náboženské svátky, zejména křesťanské)
- Program zdravotní péče -osvětové zdravotní přednášky, zaměřené hlavně na prevenci nemocí
- jako AIDS, rakovina, tyfus a malárie, dále o hygieně, výživě
- osvětový program pro ženy - na témě zdraví, péče o dítě, plánované rodičovství, osobní hygiena
- pomoc pro dosažení státní podpory pro zdravotnická zařízení na vesnicích

pokračování příště

KNIHA VERSUS KARABÁČ

HARRIET E. B. STOWEOVÁ, 1811-1898

Jako věřící lidé nemůžeme souhlasit s jednostranným pojetím, že život společnosti je cele dán materiálními podmínkami. Přesto nemůžeme popřít, že jej hmotné příčiny mohou velice neblaze ovlivňovat. To se potvrdilo i v boji proti otroctví v USA. Od konce 18. století se americký Jih stal dodavatelem bavlny pro celý evropský textilní průmysl. Pěstování bavlny

bylo založeno na manuální práci černých otroků, a tak se zámožní plantážníci bránili, aby se na současném stavu

postavení černých rostl došlo k několika vzpou-

Virginii v roce 1831,

Nathanielem Turne-

vtisknout biblický

ozbrojený „party-

ního Johna Brow-

1859 skončily po-

diskriminačních

I když se na posta-

zjevně nic podstat-

jen se něco dělo. Na

vládl systém svobod-

v roce 1831 bývalý tis-

William Garrison vy-

(Osvoboditel), kolem něhož

abolition=zrušení). Ti o dva roky

boj proti otroctví“. Na Jihu pak vznikla ilegální „Podzemní železnice“, poskytující tajné úkryty otrokům, kteří prchali do severních svobodných států nebo do Kanady. Do tohoto hnutí byli zapojeni příslušníci nejrůznějších společenských vrstev a církví, muži i ženy.

Krušný úděl zotročených pochopitelně nezůstal lhostejný ani umělcům. Věhlasný Henry Longfellow vydává „Písně o otroctví“ a z pera Harriet Stoweové vychází „Chaloupka strýčka Toma“.

Tato spisovatelka se narodila jako dcera protestantského kazatele, později ředitele bohosloveckého semináře. Vyrůstala v městě Cincinnati na řece Ohio, od níž se na jih už rozkládal jižanský stát Kentucky. Stala se učitelkou. V pětadvaceti letech se provdala za. ovdovělého profesora teologie Calvina E. Stowe a časem se stala matkou sedmi dětí. Aby podpořila rodinu finančně, začala psát do místních a církevních časopisů

něco měnilo. Proti ponižujícímu

živelný odpor a po roce 1800

rám. Bohužel jak revolta ve

vedená černým kazatelem

rem, který se jí snažil

a modlitební punc, tak

zánský“ boj legendár-

na v Kansasu v roce

pravami a zostřením

zákonů.

vení černých otroků

ně neměnilo, přece

americkém Severu, kde

né námezdní práce, začal

kařský dělník z Bostonu

dávat týdeník „Liberator“

se soustředili abolicioniste (angl..

později ustavili „Americký spolek pro

boj proti otroctví“. Na Jihu pak vznikla ilegální „Podzemní železnice“, poskytující tajné úkryty otrokům, kteří prchali do severních svobodných států nebo do Kanady.

Do tohoto hnutí byli zapojeni příslušníci nejrůznějších společenských vrstev a církví, muži i ženy.

Krušný úděl zotročených pochopitelně nezůstal lhostejný ani umělcům. Věhlasný Henry Longfellow vydává „Písně o otroctví“ a z pera Harriet Stoweové vychází „Chaloupka strýčka Toma“.

Tato spisovatelka se narodila jako dcera protestantského kazatele, později ředitele bohosloveckého semináře. Vyrůstala v městě Cincinnati na řece Ohio, od níž se na jih už rozkládal jižanský stát Kentucky. Stala se učitelkou. V pětadvaceti letech se provdala za. ovdovělého profesora teologie Calvina E. Stowe a časem se stala matkou sedmi dětí. Aby podpořila rodinu finančně, začala psát do místních a církevních časopisů

básně, cestopisné a životopisné črty, ale i novely a knížky pro děti. V roce 1853 dokončila „Chaloupku strýčka Toma“. Narozdíl od abolicionistických radikálů, kteří byli i v její rodině, se ve své knize pokusila vycházet z novozákonních myšlenek nenásilí a smíření. Hlavní postava románu černocho Tom je po úpadku svého pána prodán a po strastiplné pouti se stane majetkem surového, cynického otrokáře. Nakonec podlehne bezcitnému zbití, poroučí však duši Bohu a modlí se za nepřátele.

Tento vpravdě ježíšovský postoj se v pozdějších dobách stal předmětem kritiky ze strany některých černošských skupin a označení „strýček Tom“ se vžilo jako posměšná nálepka pro lidi, kteří nebojují rázně za svá práva - např. v knize Johna Killense „Což nezachránil Daniela Pán?“, která byla přeložena též do češtiny. Z toho však vůbec nevyplývá, že autorka „Chaloupky strýčka Toma“ v celkovém pojetí látky chybila.

Účinek její knihy byl nečekaný. Při osobním setkání v roce 1862 uprostřed války Severu s Jihem - prezident Lincoln označil s dvornou nadsázkou autorku jako „drobnou dámu, která způsobila tuto válku“. Charles Dickens vyznal, že se nemůže nasytit četby její knihy. A je asi pravda, že „Chaloupka strýčka Toma“ vykonala ve své době víc než desítky projevů a provolání. Později byla i scénicky dramatizována. Proto se právem zařadila mezi nejpoblíbenější světová díla.

Daniel Henych

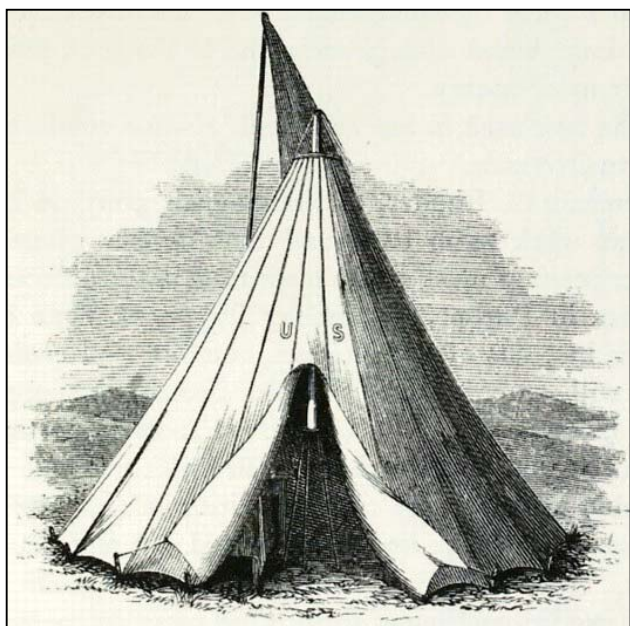

V pátek 22. června již popáté navštívil cyklus komponovaných večerů v našem sboru renomovaný znalec pražské architektury pan Zdeněk Lukeš. Po předchozích přednáškách o architektuře secesní Prahy, významných stavbách I. republiky, architektuře socialistického realismu a pražské sakrální architektuře zvolil tantokrát jako téma Stavby, které mám rád. Poutavé vyprávění o zajímavých stavbách napříč celým světem doplnil jako v předešlých letech br. farář Frýdl duchovní úvahou.

STAN

Dnešní večer nese název Stavby, které mám rád; nevím, jak Zdeněk Lukeš, ale já mezi takové zahrnuji i stany. A proto, nežli znovu přejdeme ke stavbám zděným, dovolu mi pohovořit nyní především o stanech. Jako dítě jsem miloval spaní ve stanu. Stan mohl být kdekoliv - na zahradě u kamarádů, na dovolené s rodiči u moře v Bulharsku, v podstatě na kterémkoliv místě, jakmile jsem měl možnost vstoupit do stanu, stával se pro mě takto prožitý čas toužebně očekávaným a lákavým dobrodružstvím. Vyměnit jistotu střechy nad hlavou za prosvítající, ale také často protékající celtovinu stanu, jsem prožíval jako závan svobody, řečeno s klasiky francouzského osvícenství a z něho vzešlé Revoluce, ve stanu jsem na vlastní kůži prožíval hodnoty jako Volnost, Rovnost a Bratrství. Volnost je dána z podstaty tohoto příbytku - na rozdíl od domu ho můžete založit prakticky kdekoliv - na písku, na skále, v lese, na louce. Podle náročnosti stanové konstrukce věnujete stavbě stanu zanedbatelnou chví-

li ve srovnání se stavbou domu. Vybavuji si v té souvislosti svůj poměrně čerstvý zážitek, kdy jsem neodolal reklamě a koupil pro svou rodinu plážový stan, který se složí jedním pohybem ruky sám od sebe během dvou vteřin, jak bylo inzerováno. Stačí stan vyndat z obalu, vyhodit do vzduchu a na zem dopadne již sestavený. Všechno fungovalo skvěle až do okamžiku, když jste takto bleskově sestavený stan chtěli opět složit. Dvě hodiny oproti počátečním dvou vteřinám trvaly mé pokusy vrátit samoskládací stan do výchozího stavu pro příští snadné rozložení; poté jsem svoje

snahy vzdal a odnesl stan zpátky do prodejny, kde jsem ho musel vrátit, protože ani tam ho nedokázal složit nikdo z proškoleného personálu. Dnes jsem již ve věku, kdy jsou pro mě znamením volnosti výhradně stany plážové - tedy ty, které vám poskytnou útočiště před poledním žářem, ale navečer odcházíte spát do pohodlí bytelného domácího lože. I když nám do čtyřicítky ještě pár roků zbývá, shodli jsme se s manželkou, že k přespávání budeme stan užívat jen v případech krajní nouze. Druhou z citovaných osvícenských hodnot Rovnost též stan poskytuje v míře nebývalé. Ve stanu jsou si jeho obyvatelé rovni především tím, že v něm přítomným vedrem, chladem či mokrem jsou zasaženi všichni stejně. Vzpomínám na jeden ze svých studentských tripů po Švýcarských Alpách, kdy jsem na úpatí Jungfrau Joch téměř týden prožil ve stanu za vytrvalého lijáku s kamarádem, který dnes už hezkou řádku let farářuje kdesi v Curychu. Pokud jste však za podobných povětrnostních okolností ve stanu s osobou - většinou opačného pohlaví, ke které vás kromě přátelského, bratrského vztahu pojí ještě jiný cit, může se stát stan místem nad očekávání příjemně prožitého času, přičemž venkovní humidita rozhodně nebude tím hlavním sledovaným faktorem. Stanové Bratrství jsem už zmínil, většinou bývá vymezeno jednou a druhou polovinou stanu, které oba jeho obyvatelé zpravidla svorně sdílejí - tak jsem to zažíval já v útlém dětství na pionýrských táborech, tak to zažívají dnes moje děti na táborech skautských.

Mám-li hledat pro své zamyšlení o stanech paralely biblické stačí otevřít na nejednom místě Starý i Nový zákon. Původně byl Izrael společenstvím lidí bydlících ve stanech. Jeho prapředky byli dávní kočovníci - nomádi, putující z místa na místo, pastýři hlídající u svých stád, obchodníci, ale také válečníci, kteří sváděli boje o pastviny, studny, o zdroje přírodního bohatství i strategická území. Praotec víry Abraham je vzácným příkladem muže, který neváhal jistotu pevného příbytku svého domu vyměnit za chatrné obydlí stanu, který se stal jeho útočištěm na cestách za Hospodinem. Zpoza stanové plachty se smála jeho žena Sára ujištění Božích poslů, že bude matkou,

aby následně ve stanu - kde jinde měla v poušti rodit?, dala Abrahamovi jediného syna Izáka. Ve stanech přebýval Izák, Jákob; Mojžíš stavěl na poušti stany nejen jako příbytky pro lid putující do Zaslíbené země, ale také Stan setkávání, jako místo zvláštní Boží přítomnosti dávno před tím, nežli byl na Siónu zbudován a mnoho staletí později Šalomounem První Chrám. Stanovým kolíkem vraženým do spánku zabíjí hrdinná Jáel nepřátelského vojevůdce Síseru, „ke svým stanům, Izraeli,“ volá Šeba, povstalecký velitel proti králi Davidovi.

Ale i Nový zákon v nejedné souvislosti hovoří o stanech. Stany chce zbudovat apoštol Petr pro Ježíše, Mojžíše a Elijáše, když je svědkem Kristova proměnění na hoře. Apoštol Pavel se vyučil stanařskému řemeslu a výroba stanů byla zdrojem jeho obživy při misijních cestách. Nejspíš proto pracuje opakovaně ve svých listech se symbolikou stanu, který dává do protikladu k pevnému příbytku z kamenů a cihel. Nejznámější je citovaná pasáž z listu do Korintu, kdy přirovnává lidský život ke stanu, který bude jednou stržen. Ze své dětské lásky ke stanovým obydlím, která je nejspíš vlastní všem dětem, jak se o tom přesvědčuji na příkladu svých potomků, odvozují, že je v ní zakódována obecná lidská zkušenost, ve které člověk tíhne od počáteční nezakotvenosti kočovných nomádů k pospolitosti, sdružující se v pevných obydlích vesnic a později městských aglomerací. Jedná se o přirozený proces dospívání a stárnutí. Ale ono dávné napětí mezi stanem, který každý večer rozbije člověk na jiném místě a pevným příbytkem, který zůstává v nás zůstalo. Důkazem toho je mi náboženská člověka, víra, jdoucí navzdory okolnostem i nezajištěné budoucnosti. Jestliže Pavel přirovnává lidský život ke stanu, má na mysli dočasný charakter našeho přebývání v těle tak, jak jsme zvyklí od svého narození. Stan je provizoriem, není trvalým řešením bytové situace. Města tvořená ze stanů známe především z válkou zasažených oblastí. Oproti tomu znamením stability a postupující společenské prosperity jsou pevné domy tvořící danou aglomeraci. Narozením jsme vstoupili do světa jako průzkumník do džungle, rozbili zde svůj stan bez ohledu na lokalitu, terén či přirozený sociální statut. Tělo je příbytkem našeho já, ale až s postupujícím věkem se přesvědčujeme o chatrnosti stanové cely, kterou své „já“ přiodíváme. S každou další nemocí, strážní těla, ale i vnějšími vlivy, kterým jsme vystaveni, přicházíme na to, jak moc nám „teče do bot“, že sebehonosnější a sebepevnější střecha nad hlavou našich pozemských příbytků není schopná zajistit na pořád náš vlastní život a jeho trvalou prosperitu. „Stan našeho pozemského života bude stržen,“ vyslovuje apoštol Pavel svou neradostnou prognózu. Ta se však týká provizoria, stanu, který bude jednou nahrazen pevnou stavbou. Pavel však nabízí i řešení, které člověku přináší víra: „čeká nás příbytek od Boha, věčný dům v nebesích, který nebyl zbudován rukama.“ Ačkoliv jsem ten Boží příbytek, do kterého putujeme podobně jako Mojžíš pouští do Země zaslíbené, nikdy neviděl a ani jméno architekta mi není dáno vyslovit, natož abych mluvil o tom, jaký styl při jeho stavbě použil, už teď vím, že na osobním seznamu, staveb, které mám rád, je tento na prvním místě.

David Frýdl

KAREL FARSKÝ - KNĚZ MODERNISTA - II. ČÁST

V konfrontaci se skutečností církve zaujaté sama sebou a svou mocí, dostatečně dobře neplnící svou funkci služebnou a zvěstnou takovým způsobem, který by byl srozumitelný a dovedl oslovit člověka v jeho nejrůznějších potřebách, vyrostla v Dr. Karlu Farském reformátorská osobnost, která nikoli rozsáhlostí svých myšlenek a svého díla, nýbrž především opravdovostí a pevností charakteru, se řadí na přední místa v dějinách světového usilování o věrnost Božímu hlasu.

Církvi československé, v jejímž čele Dr. Farský po mnohých bojích stanul, bývalo vytýkáno, že důvody i okolnosti jejího vzniku byly čistě povrchní, že nepřichází s ničím novým a je jenom suchou větví, která odpadla od těla církve. Její kritici vidí hlavní příčiny jejího vzniku v dočasných poměrech v rakouské monarchii a době krátce po jejím pádu, proti kterým svým vznikem církev československá vystoupila. V těchto soudech, které již sami v sobě často nesou nádech povrchnosti a zaujatosti, bývá zapomínáno na postavu a povahu reformního úsilí „svolavatele“ československé církve Dr. Karla Farského. Právě on, jako jeden z mála mužů v popřevratové Jednotě katolického duchoven-

stva upozorňoval na to, že požadavky, které si vytkla, jsou jenom požadavky vnějšími, nicméně samozřejmými, které však jsou jenom předpoklady k daleko hlubší proměně v Duchu Kristově, která by byla schopna zasáhnout a přetvořit život se všemi jeho aspekty. Toto Farského volání je slyšet v dobách, kdy je ještě daleko do doby, ve které bude uvažovat o samostatné, na Římu nezávislé církvi. Stopy tohoto volání nacházíme v nejranější Farského tvorbě, v dobách jeho učitelského působení na fakultě. Ve spise Stvoření - který snad zamýšlel pro svoji případnou habilitaci, způsobem sice poplatným své době - cestou konkordismu, nicméně s vážností a důkladností jemu vlastní, se snaží tehdejší vědecký názor uvést do souladu s dobovým přístupem k Písmu. Ve vzpomínkách jeho žáků, kteří zažili Farského činnost katechetickou na středních školách v Praze a Plzni nacházíme mnoho zmínek o Farského snaze po důkladné přeměně náboženských představ. Farského hlas zesiluje v okamžiku, kdy se znovuobnovuje Jednota duchovenstva.

dokončení příště

Rada starších je správní a výkonný orgán, který spolu s farářem řídí chod náboženské obce. Je tvořena laiky, virilními členy jsou všichni duchovní ustanovení v náboženské obci. Rada starších Náboženské obce CČSH v Praze Vršovicích pracuje v současnosti v tomto složení:

Kamila Kopčilová (1957) - předsedkyně

Helena Zezulková (1954)

Oldřich Nováček (1972) – finanční zpravodaj

David Frýdl (1974) – farář

Jakub Pešek (1982)

Šárka Hájková (1950)

VYBRANÉ ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 29. 6. 2012

Br. farář informoval o návštěvě hřbitova na Zbraslavi, kterou vykonal s br. Svobodou. Na Zbraslav bylo odvezeno 16 uren z kolumbária k trvalému uložení. Vsyp uren do úložiště proběhne 25.7.2012 v 10.00 hod. Rada starších (dále RS) schválila uvolnění částky 4.500,- Kč na renovaci desky a nápisu na tomto úložišti.

Br. farář seznámil RS s Vyúčtováním přehledu příjmů vyplývajících z provozu Vršovického divadla Mana (dále VDM) za období I-VI/2012.

RS odsouhlasila výmalbu chodby hlavního vstupu do kostela malířskou firmou a nátěr oken na schodišti a v horní místnosti a také okna na balkóně VDM. RS odsouhlasila navýšení el. příkonu pro VDM a instalaci trvalé přípojky v hodnotě 25.000,- Kč u PRE, a.s. a uhrazení stávajícího odběru na stavební přípojce v předběžném odhadu 27.000,- Kč.

Informace br. faráře o nástupu pana O. Č. na probační službu od 1.7.2012 v počtu 200 hodin. V rámci této služby budou provedeny bourací a stavební práce na balkóně VDM. RS odsouhlasila investici do rekonstrukce balkónu VDM a malířských prací v kostele do objemu cca 85.000Kč.

RS odsouhlasila, že veškeré nově uzavírané nájemní smlouvy k bytům v Husově sboru budou v délce trvání max. jednoho roku s možností prodloužení. RS odsouhlasila prodloužení nájemní smlouvy k bytu č.5 v 1. patře za stávajících podmínek.

RS odsouhlasila prodloužení nájemních smlouv v ubytovně za stávajících podmínek.

RS odsouhlasila záměr uzavřít smlouvu s firmou ORENUS Trade v rámci jejího projektu systému elektronických kiosků WESTPAY, z nichž jeden by měl být instalován v předzahrádce kostela do ulice Moskevská. Diskuze k výši nájmu pronajímaných prostor v budově Husova sboru a následné určení výše nájmu platného od ledna 2013.

Br. Oldřich Nováček informoval o pořízení invalidního vozíku pro potřeby NO CČSH v Praze Vršovicích v ceně 7654,- Kč a jeho předání sboru formou daru. RS bratru Nováčkovi a sestře Hájkové vyjadřuje své poděkování.

Zapsal Oldřich Nováček